

Junior
2. číslo
2016/2017

ŠKOLA HŘEBEČ
Masarykova jubilejní základní škola Hřebeč

Obsah

Redakční rada

Veršování

TGM

Plavání

Můj domácí mazlíček

Peru

SOU Vrapice

Dny otevřených dveří n středních školách

Sport

Volejbal

Zavražděná

Vtipy

Redakční rada:

Šéfredaktorka: Eliška Hlízová

Zástupkyně šéfredaktorky: Leona Staniurová

Sport: Karolína Zubková

Veronika Peková

Vtipy: Eliška Drahoňovská

Kulturní rubrika: Hana Karkošová

Karolína Belková

Události ve škole: Eliška Hlízová

Leona Staniurová

Podzim

Noc dlouhá, den krátký,
padá listí, to jsou zmatky.
Vem si bundu, teplou šálu
a hned ven běž dovádět.
Natrhej si jablíčka
bez jediného červíčka.
Na obloze draci létají
a šípky dozrávají.
Hnědá, žlutá oranžová, rudá
tyto barvy podzim vítá.

Eva Smolíková

Kaštan

Už je podzim, listí žloutne
ve větru se kaštan zhoupne.
Chvilinku se pohoupe,
pak se z slupky vyloupne.
Padá dolů volným pádem,
letí dolů, padá na zem.
Naštěstí se nerozbije
z trávy kousek vyčepuje.

Jakub Fridrich

Rybáři

O víkendu svítilo nádherně slunce,

rybáři chytají sumce.

Uvázl jim v síti machr

klepal se tam, jak velký kapr.

Rybáři ho pustili,

pak si ruce umyli.

Monika Štásková

Les

Když v lese šumí potůček,

když v lese šumí strom,

když při tom ptáci zpívají,

jsem šťastný jako hrom.

Ondřej Štorkán

Podzimní čas

Ráno podzimní krásné jako z jara květ

pojdte, děti, jdeme dovádět.

ze stromů už padá listí

můžeme v něm dovádět a žertíky provádět.

Poté půjdeme na louku

pouštět draky

ale než se nadějem, vzaly nám je mraky.

Kateřina Vlasáková

Masaryk ve školách

Jsem strašně ráda, že jsem mohla psát práci o TGM. Moc mě bavila a dozvěděla jsem se o Masarykovi i něco nového. Dala jsem si s esejí dost práce, ale nevěděla jsem, že bude tak dobře ohodnocená.

Na každoroční předávání cen absolventům jsem se těšila nejvíc. Počítala jsem dny i měsíce. Nemohla jsem se dočkat vyhlášení.

Na Magistrátu jsem se cítila nádherně, byl nádherně zrekonstruovaný, na každém rohu nás vítalo zastupitelstvo soutěže. Svezly jsme se s Míšou i samojedoucím výtahem.

V aule nás uvítali krásnou řečí, oblíbenými písněmi Masaryka a proslovem vzácných hostů.

Když vyvolávali studenty pro ceny, byla jsem nervózní. Bála jsem se, že moje práce byla špatná a že se dobře neumístí.

Už ze začátku jsem si myslela, že bude Míša na lepším místě než já, ale nebyla. Vyvolali ji na poslední poděkování. Byla jsem strašně šťastná, že si to může zažít. Ale v duchu jsem věděla, že její práce byla za víc než poděkování. Už jsem se připravovala, že mě vyvolají po Míše. Ale ne. Zaznělo čtvrté, třetí místo a já byla s radostí bez sebe. Skončila jsem třetí nejlepší odshora, tedy na druhém místě, protože bylo několik třetích a druhých míst. Měla jsem motýlky v břiše, pochválili mě, vyfotili a s radostí jsem si šla pro odměnu. S Míšou jsme se společně vyfotily a s radostí šly na pohoštění. Bylo tam krásně připravené jídlo, chlebíčky, řízky, koláčky a ochucené pití.

Moc se mi to líbilo a doporučila bych to zažít každému.

Karolína Zubková 8. ročník

Plavání 3. a 4. ročník

Od října do poloviny listopadu se 3. a 4. třída každou středu zúčastňovaly plaveckého výcviku. Výcvik probíhal v kladenském plaveckém bazénu. Zúčastnilo se 47 dětí. Na první lekci děti ukázaly, co umí, a byly rozřazovány do skupin podle dovedností. Od méně zkušených po nejzkušenější. Každá skupina měla i svůj název. Nazývaly se třeba delfíni nebo chobotničky. Během celého výcviku si děti vyzkoušely různé techniky plavání jako například

kraula, prsa, splývání na zádech ale i potápění a různé hry ve vodě. Na konci výcviku byl každý vyzkoušen z toho, co se naučil, a byl i oznámkován. Také si každý odnesl vysvědčení od svého učitele plavání. Všem žákům se výcvik moc líbil a odnesli si z něj spoustu zkušeností.

Leona Staniurová 9. ročník

Karolína Belková 9. ročník

Moje oblíbené zvířátko

4. třída se rozhodla podělit se s námi o informace o svých oblíbených zvířátkách nebo mazlíčcích. Vybrali jsme pár jejich prací, které se nám nejvíce líbily. Všem se práce moc povedly a každá byla originální.

Můj pesek Bišonek

Původ plemene sahá hluboko do historie. Předchůdci dnešních Bišonků se nazývali Barbichoni. Existují zmínky, že žili už v době Kleopatry a považují se za předchůdce řady plemen např. Havanský psík a Maltézský pinč. Bišonek je hravý pes s čilou povahou. Jedná se o společenské plemeno, které potřebuje kontakt se svou lidskou rodinou. Můj mazlíček bišon se jmenuje Bolt, je celý bílý. Krmím ho granulemi Proplan. Občas mu dám pamlsky, které má rád. Jsou mu čtyři roky. Dá se vycvičit od štěněte i v dospělosti.

Karolína Chýská 4.třída

Panda velká

Patří do čeledi medvědovitých. Panda je samotářská a žije v bambusových hájích a jehličnatých lesích. Čas tráví konzumací jídla, má hustou srst nasáklou lojovými výměšky, které ji chrání před sněhem a deštěm. Panda nespí zimním spánkem. V ZOO se dožívají 30 let. Dospělá panda váží 75-160 Kg.

Jakub Hladký 4.třída

Kůň

Koně se využívali celá staletí až doteď. Koně byli hlavně k práci, ale dnes už se používají spíše na závody a různé přehlídky. Kůň váží cca 160kg a měří 125cm. Kůň žije na statcích s lidmi nebo ve volné přírodě. Obvykle rodí jedno mládě, málokdy má kobyla dvě mláďata. Živí se trávou, senem, mrkví a jablky.

Natálie Závrská 4. třída

Projekt- Svět kolem nás (čtyři strany světa)

PERU

Dne 21. 10. 2016 jsme navštívili v kině Hutník projekt Svět kolem nás- Peru. Bylo to zábavné, naučné, vtipné . Velmi dobře propracovaný projekt. Nejvíce mě zaujalo, co tam třeba jí: morčata, červy a podobné potvory. Nakonec byla beseda, kde jsme se ptali na různé otázky. Už se těším na další projekt.

Hana Bartošová 7.r.

SOU Vrapice

Dne 24. 11. 2016 jela celá devátá třída na dny otevřených dveří na Střední odborné učiliště a Praktickou školu Vrapice. Tato škola mě moc nezaujala, přišlo mi, že je spíš pro ty děti, kterým nejde moc učení. Na této škole záleží spíš na tom jak je člověk šikovný a zručný, než na vzdělávání. Mají tam celkem 9 oborů: kuchařství, pečovatelství, zahradnictví, prodavač, zedník, malíř, zámečnick, truhlář, elektrikář...

Veronika Peková 9. ročník

Ve Vrapicích se mi líbili truhláři, protože jsme sestavovali skříňku. Holky tam dokonce i vrtaly, také nám ukazovali různé nářadí, které bychom potřebovali, kdybychom byli truhláři. Dále jsme šli k zámečnickům, tam jsme viděli různé nákresy, ty mě moc nezaujaly, jelikož nemám rád geometrii. Poté jsme šli ke kuchařům, tam se mi moc líbilo kvůli jídlu, byly tam různé jednohubky a perníčky. Také mi vadilo to, jak si nás paní ředitelka furt fotila a myslím, že jsem nebyl jediný.

Patrik Urban 9. ročník

Den otevřených dveří na pedagogické škole v Praze

Škola stojí v Praze na Evropské. Je to velká pětipatrová budova, která má snad úplně všechno. Tělocvičnu, jídelnu i bufet. Sice bych musela dojíždět autobusem a přestupovat na metro, ale to je detail.

Měla jsem trochu obavy ohledně obědů, protože se platila víc jak pětistovka měsíčně. Naštěstí jsme s mámou zjistily, že obědy se dají platit přes čip. Což znamená, že nemusím nutně jít na oběd a peníze tak zbytečně nepropadnou.

Na škole je možnost výběru ze tří oblastí studia. Gymnázium, předškolní a mimoškolní pedagogika a nakonec obor, který bych chtěla studovat já, pedagogické lyceum.

Velice jsem se bála, že budu muset jít už teď v listopadu na talentové zkoušky, které by se týkaly tělesné výchovy, hudební výchovy a dramatického přednesu. Naštěstí se na pedagogické lyceum talentové zkoušky nedělají.

Nejvíce mě na této škole zaujaly hodiny psychologie, které se počítají jako obyčejné vyučovací hodiny. Měli bychom ji už od prvního ročníku, což je úžasné. Moc mě baví zkoumat mezilidské vztahy.

Přijímací zkoušky mě čekají v dubnu. Spíše až ke konci dubna, takže mám ještě čas se něco naučit. Přijímací zkoušky se budou psát z českého jazyka a matematiky.

Doufám, že všechno dobře dopadne a já se dostanu na školu, na kterou se dostat chci.

Eliška Hlízová 9. ročník

Střední průmyslová škola stavební a obchodní akademie Kladno

STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA STAVEBNÍ
A OBCHODNÍ AKADEMIE,
KLADNO, CYRILA BOUDY 2954

Dne 23. 11. probíhal na kladenské střední škole den otevřených dveří. Byla jsem se tam podívat a seznámit se se školou a s učiteli. Po příchodu do hlavní haly nás uvítal jeden z učitelů a hned se mě zeptal, o jaký obor bych měla zájem, a poté mě navedl ke stolku, kde seděly studentky a daly mi letáček s oborem a přidělily mi jednoho studenta ze 4. ročníku a ten mě a moje rodiče provázel po škole. Byli jsme si prohlédnout učebny např. jazyků, technického kreslení a učebny fyziky. Také mi ukázal školní dvůr a velkou aulu. Na škole mě také zaujaly výtvary na stěnách školy, byly tam různé obrazy hlavně technického zaměření. Celá škola se mi velmi líbila a doufám, že se na ni dostanu a že se tam budu mít dobře.

Leona Staniurová 9. ročník

Sportu a pohybu se v dnešní době přisuzuje stále větší důležitost. Spousta z nás se dnes pohybuje méně než v dřívějších dobách. To má na svědomí pohodlný život a moderní vymoženosti jako jsou mobily, auta, vysedávání u televize nebo počítače. Přitom naše tělo potřebuje dostatek pohybu, který prospívá našemu zdraví, formuje a posiluje svaly, udržuje dobrou postavu a pomáhá se uvolnit. Naštěstí se sport stává čím dál více oblíbeným. Za nejlepší sport se považuje plavání, kde se zapojuje celá část těla. Lidé sportují pasivně, aktivně, nebo provozují vrcholový sport. Pasivním sportem se myslí sledování oblíbeného sportu v televizi nebo jinde na stadionu, prostě je to sport, který vy nevykonáváte. Aktivní sport znamená, že si pravidelně zacvičíme, zaběháme, jdeme do fitness centra. Vrcholový sport vykonávají sportovci, kteří tento sport mají za své částečné nebo úplné povolání. Snaží se dosáhnout nejlepších výsledků. Zúčastňují se různých mistrovství světa a ti nejlepší z nich se zúčastní olympijských her. Myslím si, že sport potřebuje k životu každý z nás a doufám, že i lidé, kteří nesportují, se přemůžou a začnou.

Veronika Peková 9. ročník

Volejbal

Jako malá jsem začínala tenisem, ale ten mě po delší době přestal bavit. Začala jsem chodit na aerobic, jenže naše oblíbená trenérka odešla. Zkusila jsem hrát na piano, ale ukázalo se, že nemám hudební sluch. Moje máma mě chtěla přihlásit na házenou, ale v Kladně žádný klub nebyl. Se svou kamarádkou jsme tedy přešly na volejbal.

Začátky byly strašně těžké, namáhavé a vyčerpávající. Po rozcvičce jsme chodily ke zdi a hodinu a půl pinkaly o zeď. Začaly jsme hrát mini volejbal ve třech a později šestkový volejbal. Moje kamarádka už přestala chodit, protože ji nebavilo jezdit každý víkend hrát. Začala jsem si všímat ostatních holek, protože jsem se s nikým dřív nebavila.

Začínala jsem se ve volejbale zlepšovat, nevšímal si toho jen trenér, ale i soupeřky. Jsem nejvyšší holka v klubu a hraju na postu blokaře. Jako nejvyššího hráče.

Dostala jsem nabídku hrát za Středočeský kraj. Trénovali a hráli jsme proti ostatním krajům. Při posledním kole vybírali holky do reprezentace. Dělal se testy a dohromady se vybralo padesát holek. Měla jsem radost, protože jsem byla mezi nimi. Jela jsem na pět tréninků, kde se s námi nepárali, a dostala jsem se do první dvacítky. Na konci už nezáleželo na šikovnosti, ale na výšce a z jakého jste klubu. Některé kluby to už měly dopředu domluvené.

Jsem moc ráda, že jsem měla tuhle příležitost. Nedostala jsem se dál, ale přiučila jsem se něco nového a poznala hodně holek, které potkávám na zápasech.

Současně hraju za starší žákyně, kadetky a juniorky. Každý víkend jsem pryč a tréninky mám třikrát týdně.

Každý mi říká, že by po tak dlouhé době se sportem sekl, ale já volejbal neopustím.

Karolína Zubková – 8.třída

Byl pozdní večer, pátek. Na hodinách právě odbila dvanáctá hodina večerní. V malém městečku Staustu, v malém domě , právě jedno světlo se rozsvítilo a jeden život právě uhasnul. Když manžel pan Swein přišel z práce domů, když rozsvítil světlo obývacího pokoje, viděl něco děsivého. Televize stále hrála a na pohovce jeho drahá polovička, jen bezvládně ležela. Nůž z krku drahé paní Sweinové trčel a její manžel pláčem už trpěl. Zoufalý manžel policii zavolal...

Když policie do domu dorazila, tělo bezvládné ženy hned uviděla. Sanitka, která s policií přijela, nápomocná vůbec nebyla. „ Ženě se už nedalo pomoci, byla mrtvá už před několika hodinami“. Když tuto větu manžel uslyšel, jeho slzy začaly téct jako proudem. Mezitím policie už hledala stopy, které by případ objasnily, nic však nenašla. Až ke konci, když policie hotovo už měla, iniciály na noži v zabodnutém krku našla.“ V posledních minutách svého života žena se velice bránila. Někdo ji musel napadnout. Byla to vražda!

Adéla Stůjová 8. ročník

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá: „Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?“

„Vaše otázky“, odpovídá student.

Učitel hudby varuje žáka: „Jestli mě nepřestaneš zlobit, tak namluvím tvé matce, že máš talent.“

Přijde Honzík ze školy a v žákovské knížce má napsáno:

„Prosím 5 Kč na Vietnam.“

Odpověď:

„Syn zlobí, nikam nepojede“

Proč se lidi hlásí na vysokou školu?

Aby dostali kolej a přístup na internet.

„Slyšela jsem, že váš syn studuje na univerzitě. Co z něho bude, až skončí?“ , ptá se známá paní Novákové. „ Obávám se, že důchodce.“

Sedí takhle dva vyhladovělí studenti na koleji a fantazírují: „Co takhle chovat prase?“, ptá se první druhého. Druhý odvětí: „ Ti hrabe? A co ta špína a smrad?“ Druhý se na chvíli zamyslí a potom odpoví: „Však ono si časem zvykne.“

„Tak co Michale, jak dopadlo vysvědčení?“ chce vědět maminka.

„To je přece vedlejší mami, hlavně že jsme zdraví.“